

מה הביאור במאמר שנתקשה משה במעשה המנורה

משה רבינו היה חכם באופן שאין נתפס בשכלנו כלל (עי' ר"ה כא ע"ב ביקש קהלת להיות כמשה יצתה ב"ק ואמרו לו ולא קם נביא עוד כמשה), ואין הכונה שהיה לו צער מלימוד זה או שלא הבין, ובודאי שאינו כמו במושגים שלנו שיש דברים שלא מובנים, אלא הכונה שבאופן שמראה דמות צורה הוא להבנה בקל יותר, ולכן כל דבר שהוא צורת דבר הראה הקב"ה למשה, דבגמ' במנחות יש ג' דברים, ובירושלמי פ"ק דשקלים ובמדרשים נזכר על עוד כמה דברים כגון מטבע של אש של מחצה"ש, וכל אלו הם צורת דבר, ובמנורה צריך שיהי כתפוחים הברותיים וכו' כמ"ש במנחות,

ואפשר דעיקר הענין הוא כדי ללמד לדידן שבלימוד דבר של צורה טוב מראה עינים לראות הצורה, וכדאמרי' בפ"ק דסנהדרין דף ה' גדלתי אצל רועי בקר וכו', וגם בזה ילמוד כל אדם ק"ו ממשה, וכדאמרי' במדה"ג גבי כבד פה וכבד לשון דילמוד כל אדם ק"ו ממשה שאמר כי כבד פה וכבד לשון וגו' כ"ש שלא ימהר שאר אדם לדבר, וכה"ג אמרי' בריש תו"כ שנתן הקב"ה רווח למ"ר בין פרשה לפרשה אפשר דעיקר הענין בזה הוא כדי ללמדנו שכשמלמד אדם לתלמידו יתן לו רווח וכו' הפוסקים דלכך הוא הרווח שבין פרשיות פתוחה וסתומה ללמד על הפסק זה.

ובספרי זוטא ר"פ בהעלותך אי' דד' פעמים הראה הקב"ה למשה המנורה ונזכר שם על א' מהפעמים ששכח ואפשר דגזירת מלך הוא שהיה משכח כדי ללמד דבר זה וכעין מה דאמרו כל מ' יום היה מ"ר למד תורה ומשכחה עד שנתנה לו במתנה וכו', וזה גם ללמדנו שכל אחד יכול שתינתן לו התורה במתנה אם יזכה דכתר תורה כל הרוצה ליטול יבוא ויטול (עי' יומא עב ע"ב).

